

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Inseratul vieții

de Carmen Sylva.

Cuvintele pentru rugăciunea de astăzi sunt scrise în Sfânta Evanghelie a lui Luca, cap. 24, vers 29: «Rămâi cu noi, căci cătră seară este și s'a plecat ziua»...

Aceste cuvinte le-au zis învățătorului lor învățăceii orfani, mergând spre Emaus. Cristos îi însoțea în calea lor, însă ei nu l-au cunoscut. Cristos i-au îmbărbătat, aducându-le mângăere și dovedindu-le, că Cristos a trebuit să pătimească toate câte le-a pățit, pentru învățăturile sale, petluite cu sfânt sângele său, să primească puterea dumnezeiască cea covârșitoare. Inima lor a tresărit, căci străinul îi adăpase din izvorul bogat al mângăierii, și le arătase, că greșesc crezând, că o viață întreagă și patimele suferite au rămas neroditoare și s'au pierdut iarăși în întuneric.

Și când el voea să-și urmeze calea, atunci învățăceii se îndreptază spre El cu rugăciunea lor, asemenea ca niște copii și îi zic: «Rămâi cu noi, căci cătră seară este»!

Cât de adesea am rostit și noi această rugăciune, când noaptea se pogoară în inimile noastre cele oboșite, fără a ne aduce și somnul cel dulce. Noaptea întunecoasă e lungă; ea e întovărășită de fiori, de spaimă, de groază, cari cresc în măsura în care repausul întunerecului crește în afară.

Cât de adesea ni-se par toate sdrobite și nimicite împrejurul nostru, toate surpate din câte am clădit cu atâta speranță! Vieța ne pare fără preț, suferințele fără folos, lucrarea neroditoare! Intr'un ceas de spaimă toate se răstoarnă peste noi și întunerecul ne acopere. Inzadar am adus cu veselie cele mai grele jertfe! Inzadar am muncit până ne-au sângerat mâinile! Toate sunt zadarnice! Cercul se acoperă încetul cu încetul, albastruiul lui ne mai trimite o privire, apoi se face întuneric. Dar după ce s'a înoptat, încă nimic nu s'a sfârșit. Vieța tot merge înainte și se desfășură atunci nemiloasă, ca și cum nimic nu s'ar fi prăbușit. Valurile se înalță și se coboară; ele sfărâmă coala și dincolo cele din urmă grinzi ale corăbiei vieții noastre, ca și cum acea

corabie ar fi o jucărie fărâmată, iar țărnul spre care năzuim pentru a ne mântui e o insulă, un pământ pustiu, încunjurat cu apă, fără arbori, lipsit de apă, în mijlocul mării nemărginite a vieții.

Cine să nu-și piardă aici speranța? Omul, odrasla dumnezeiască de pe pământ, e sdrobot. Revărsatul zorilor nu-l mai deșteaptă. Credința în sine, în oameni, în Dumnezeu, nu mai e. Toate s'au sfârșit. E într'insul noapte!

Dar pași ușori și tainici trec pe lângă noi și ochii noștri, încă împăinjeniți, nu cunosc pe călător. El ne șoptește cu glasul blândeței, că nu toate au fost zadarnice, că nici o vitejie, nici o mărturie plătită cu sângele nostru nu e zadarnică. Vederea noastră e prea slabă și nu vedem steaua ce luminează nopțile cele mai întunecate. Am căzut prea adânc în desnădăjduire, pentru a crede, că după o noapte va mai răsări o zi, și nu numai o zi, ci încă mai multe zile. Da! Noi putem, noi trebuie, noi suntem datori a trăi, ca să desăvârșim aceea ce am început! Glasul șoptește în inima noastră, el ne pare cunoscut. E glasul în care am rostit pentru întâia oară rugăciunea în frageda noastră copilărie, când mama ne punea mâinile una lângă alta. E glasul clopotului îndepărtat, pe care-l auzim adescori și care totdeauna ne cuprindea de evlavie. Sălbateca desnădăjduire se stinge, în durere!

Rămâi! O! Rămâi! Ne rugăm cu înduioșare, căci ne temem, că ziua iarăși spre seară se pleacă, îndată ce glasul ar înceta. A șoptit dulce la ureche un izvor, precum eram și noi odinioară, înainte de a fi plecat pe marea cea întunecată și de a ne rătați în noianul ei.

Dar iată-l! El se apropie de noi, frânge pânea, binecuvintează și noi cădem la picioarele lui. Iarăși El ridică mâna, ne arată în depărtare corabia mântuitoare ce se apropie, și apoi se face nevăzut.

Crezi tu oare, că nu ți-a sunat încă nici odată acel glas? Dar ce te-a mântuit din suferințele tale? Cine te-a învățat iarăși să viețuiești, când viața era pentru tine fără preț? Cine ți-a frânt pânea? Căci iată, încă n'ai flămânzit. Inșă tu, în necredința ta, nu l'ai cunoscut, tu n'ai crezut, că El va veni iarăși, că va veni la tine și numai la tine, ca să te mângăie pe tine singur. El nu vine încunjurat de mări, pentru că nu vrea să fie cunoscut! Pune-ți credința în El, îmbrățișează-l cu iubire, roagă-te, precum se roagă un copil, și el va zăbovi la tine!

Nu simțеști tu oare, că puterile îți scad? Se apropie oare inseratul vieții tale, fără bucurie, trist, singuratic și tăcut? Incep ochii tăi a se întuneca și mâna ta a tremura? Ai așezat în groapă tot ce ar fi putut să-ți închidă ochii cu duioșie? Iată, El se apropie și acum de tine, șoptind vorbe de mângăere pentru inima ta cea oboșită! El îți zice: «Acum poți să mori

în pace, căci ți-ai săvârșit lucrarea!» Nici atunci nu ești părăsit, căci El e cu tine! El aude glasul rugăciunii tale când zici: „Rămâi cu mine, căci s'a plecat ziua spre seară!» El intră la tine. Iar când ochii tăi se vor lumina și-l vei cunoaște, atunci va fi ceasul cel din urmă, atunci treci spre vecinicie, atunci ești suflare în suflarea de viață a lumii, dela care ai pornit și în care te întorci.

Nu! Inseratul vieții tale nu va fi nemângăiat, căci prietenul tău te întovărășește, El îți lămurește viața întreagă și-ți arată ținta ființei tale. Nu crede, că toate au fost zadarnice! Tu ești prea slab la vedere și nu poți pătrunde întunerecul, tu ești prea neputincios și mic pentru a pricepe merusul uriaș al lumii, din care tu însuși nu ești decât o particică. Tu ai acolo locul tău, pe care trebuie să-l cuprinzi și să-l umpli, ori de-ți place, ori de suferi, ori de plângi, — când răzi, când ești mulțumitor, ca și când ești îndușmănit.

Dorul nostru după fericire e atât de nemărginit, încât nu voim să înțelegem, că trebuie să suferim. Pășim nemângăiați pe calea cea colțuroasă. Ne gâlcim și ne tânguim, căci n'am fost zidiți desăvârșiți și nu ni-s'a împărțit de-o potrivă bunurile. Ne nevoim să îndurăm neputința și nu voim să auzim glasul lui, care ne zice: «Liniștiți-vă! Eu sunt cu voi!» N'ați văzut oare mărirea unei biruinți asupra neajunsurilor vieții, asupra trupului mahnit, asupra ticăloșiei vieții? Nu vedeți voi, că aveți să luptați, că nu puteți trăi fără sbuciumări, că hrana voastră e ostăneala? Iar când cădeți, ca frunza de pe pom, și înveliți rădăcina lui, aduceți-vă aminte, că ați făcut loc vlăstarelor tinere, cari se vor întinde cu mult mai departe de voi!

Lăsați să vie seara înlăuntrul vostru și nu vă tânguiți! Căci de odată cu seara va intra și el și va ridica povara de pe inimile voastre și va șterge lacrimile din ochii voștri și va aduce vouă pacea lui cerească!

Stăpâne! Poposește la noi căci înserează și ne îngrozim de noaptea cea lungă și întunecoasă! Nu trece pe dinaintea porții noastre! Te dorim! Fă să nădăjduim, că lucrarea noastră n'a rămas neroditoare! Noi trecem pe cărarea vieții și suntem nepricepuți, întrebăm și ne înconjurăm cu sfială. Deschide-ne tu calea și luminează ochii noștri, ca să putem vedea limpede! Arată-ne tu strălucirea luminei, care să ne mântuiască de toată spaima! Fă ca să răsără altă zi, în locul celei care s'a plecat spre seară! Întărește-ne și ne oțelește cu putere nouă, sau după voia ta, — cu cea din urmă putere! Te așteptăm cu dor, ca niște copii! Te dorim ferbinte, precum te doreau ucenicii tăi! Frânge-ne tu pânea, ca iarăși să învățăm a te lauda, ca iarăși să prindem credință, ca iarăși să mărîm scump numele tău! Amin.

Adolf Harnack.

Monahismul, idealurile și istoria lui.

(Urmare).

Mai departe, biserica cu ajutorul călugărilor cerșitori a putut să fie suverană pe mișcările, cari au întemeiat unele secte, cari au captivat pe laici. Monahii au știut învinge cu străduie năcăjită și mișcările eretice, dar liber-cugetătoare ale veacului al treisprezecelea. Astfel și aici au făcut cauză comună cu biserica dominantă în lume, cu biserica politice și a sabiei; ba în opoziție cu clerul laic, au devenit tocmai acea preoțime papală, care se bucură de cele mai mari favoruri. Papii i-au înzestrat cu bogate prerogative în drepturi; în tot locul au avut dreptul de a se ingera în conducerea bisericească normală și în afacerile îngrijirii sufletelor. Prin ordurile cerșitoare papa din Roma și-a creat un mijloc, pentru a lega bisericile naționale mai strâns de scaunul său și a zdrobi independența episcopilor. În chipul acesta a luat cea mai mare parte la romanizarea bisericii catolice în Europa și au influențat în mare măsură și ordurile de mai de mult întemeiate, cari s'au format din legile benedictine.

Dar și ei tot așa de repede s'au laicizat, ca ori și care ord monahal. Federația încheiată cu biserica universală a fost mortală și de astădată pentru monahism. Îndată dela început federația a fost foarte trunică: Sf. Francisc oareșcum a trebuit să se împace cu destinul, dar a fost cu atât mai acută nimicirea. Ceeace a fost chemat să-i ridice deasupra lumii: *sărăcia*, le-a dat numai prilej spre laicizare acelor, cari nu o au apreciat cu seriozitate. Au fost siliți să exploateze cu asprime superstițiile și neputința masselor și ei înșiși au devenit ursuzi, superstițioși și nepunctincioși.

Dar idealul arătat de Sfântul Francisc pe seama creștinismului nu s'a putut pierde fără de a produce o agitație mare în ordul întemeiat de el și în biserică. Când o partidă a pretins moderarea regulilor stricte ale sărăciei în sinul ordului, s'a ridicat o altă partidă, credincioasă măiestrului, spre a lua în apărare aceste reguli. Când papii au stat pe partea celor dintâi, atunci zeloșii cu critica lor s'au ridicat împotriva papalității și împotriva bisericii, ce domina în

lume. Ici-colea deja de mult au răsunat glasuri de plângere din sinul monahismului, despre sălbătăcirea bisericii, dar totdeauna au amuțit. Lupta ce a purtat-o biserica împotriva statelor și aspirațiilor acestora până acum, totdeauna a sedus monahismul spre a vedea realizarea propriului ei program în programul bisericii. Acum s'a deșteptat însă ideea, care în continuu a dormitat în monahism și care a fost din nou și din nou suprimată. Au rupt legătura încheiată cu biserica și cu papalitatea. Au reînviat ideile străvechi și apocaliptice; biserica papilor era considerată ca împărăția lui Babel, a lui anticrist, care a falsificat creștinismul cel adevărat, creștinismul resignării și al sărăciei. Deodată întreaga istorie a creștinismului a apărut în lumina unei decaderi îngrozitoare; papa deja nu mai era privit ca urmaș al Sfântului Petru, ci ca moștenitor al lui Constantin. A fost un lucru lipsit de nădejde a mai împintena biserica la reînnoire. Numai o nouă manifestare a spiritului a mai putut salva aici terenul, și astfel au așteptat evangelia veșnică a desăvârșirii creștine, ce va să vie. Biserica a suprimat această mișcare periculoasă cu toate mijloacele posibile. A considerat ca erezie tot ce învățau franciscanii despre sărăcia lui Cristos și a apostolilor și a pretins supunere. Urmarea a fost o luptă disperată. Creștinismul a văzut o piesă nouă: lupta bisericii, care dominează în lume, față ca atacurile retragerii din lume.

Spiritualistii au predicat sărăcia în fața papei și a episcopilor cu îndrăzneala acelor oameni, cari au jertfit totul și au pecetluit pe rug predicăția lor. La sfârșitul veacului al patrusprezecelea biserica a ieșit cu totul biruitoare și nealterată din lupta pentru sărăcie. În chipul acesta pe la sfârșitul evului mediu a ieșit încodată la iveală contrastul principiar dormitant și din nou mereu acoperit sub chipul unei înspăimântătoare între scopurile creștinismului și scopurile monahismului. Dar monahismul a suferit înfrângere.

Intemeierea ordurilor cerșitoare a fost ultima încercare maiestrosă a monahismului evului mediu, pentru a se duce pe sine și idealurile sale la izbândă, și totuși a nu rupe legăturile cu istoria și constituția bisericii. Dar ordul franciscan s'a dezvoltat în două direcții. Cea dintâi direcție s'a supus bisericii îndată la început, s'a despărțit de idealul său original și

îndată s'a și laicizat, a doua direcție a avut năzuința de a-și păstra idealul, l-a pus în opoziție chiar și cu biserica, s'a istovit în mișcări pline de exaltare, până când a dispărut cu desăvârșire. Tragicul acestei desvoltări se pare a fi complet, dar poate chiar dispăre cu totul, dacă ne gândim, că singuraticii membri ai ordului, cari se emancipau de sub influența bisericii, și-au luat refugiu la stat și față de aspirațiile în genere nerecunoscute ale bisericii, ori numai în parte recunoscute, au apărut independența statului și ordinea lui. Franciscanii au motivat în mod științific constituția Hohenstaufilor în veacul al patrusprezecelea. Această schimbare miraculoasă ne învață, că monahismul apusean nu e în stare să se susțină timp mai îndelungat fără a se lega strâns de puterile sociale. Se duce chiar și la stat, dacă înaintea lui biserica e închisă. Mișcarea aceasta a fost însă de o natură trecătoare. În veacul al cincisprezecelea în ordul cu totul supus bisericii, e o tăcere mortală. Tendințele de reformă, lipsite de putere, n'au produs o altă viață.

Pe timpul renesanței așa s'a părut — abstrăgând dela unele excepții onorabile — că monahismul a luat asupra sa osânda lenei și a nelucrării. Și totuși cultura cea nouă, ai cărei purtători de sine înțăles adeseori își vărsau ironia întregă asupra plebei monahale fățarnice și de o supunerea servilă, — n'a fost cu totul dușmană idealurilor ascetice. Ba, ce e mai mult, a apărut din nou chipul omului înțelept și pios, care se adâncește în plăcerea meditațiunii tainice a cerului, dar dându-se la o parte cu blândețe din calea sgomotului zilei, se adâncește și în lume, care nu mai are lipsă de nimic, dar fiind, că are totul în știință. Dar au făcut chiar și încercarea de a realiza acest ideal sub formele tradiționale ale vieții mănăstirești și nu în tot locul au suferit înfrângere.

Dar numai puține individualități au avut sorții izbânde de a compara legile monahale prin un studiu asupra lui Cicero și Plato și a satisface amândurora. Savantul cunoscător al lumii, care s'a însuflețit la masa lui de scris de monotonie stoică, ori de modestia franciscană, n'a fost monah nici cătuși de puțin, iar biserica a rămas așa cum a fost cu toate disertațiile ei clasice și edificatoare. Poporul sărac și acum, ca și înainte de ce i-a arătat Sf Francisc drumul,

*) Aici se face aluzie la bărbați ca Erasmus.

și-a căutat asigurarea mântuirii sale în tof felul de întruniri pioase și animate; aceste întruniri din când în când au fost spre folosul bisericii, dar o au și periclitat neconștient.

(Va urma).

Răsboiul.

Asupra capului de pod dela Ușiețco au îndreptat Rușii mai multe atacuri vehement, cari însă au fost respinse toate de soldații noștri. Altceva mai însemnat nu s'a întâmplat la frontul răsăritean. Din Balcani nu a sosit nici o știre despre vreo schimbare a situațiunii.

La frontul italian dușmanul a atacat cu vehemență la Isonzo. Luptă grea s'a dat la Podgora, unde Italianii au fost întrați în tranșeele trupelor noastre, dar au fost scoși iarăși din ele, în lupte date pept la pept. Nici la San Martino nu au avut Italianii noroc cu atacul încercat în cursul nopții. Aci Italianii au lăsat pe câmpul de luptă peste o mie de morți. Asupra orașului Trieste au fost aruncate bombe din aeroplane italiene. Paguba e neînsemnată.

La frontul dela apus lupta se continuă la Verdun. Germanii au înaintat earăși binișor pe malul stâng al râului Maas, și au luat în stăpânire înălțimea întărită, numită Mort-homme (om mort). În captivitate au ajuns la Nemți 25 ofițeri și o mie soldați francezi cu prilejul acesta. Francezii de patruori au încercat se recucerească înălțimea, dar au fost respinși.

Ziarul „Românul“ din Arad.

Cu privire la sistarea apariției ziarului „Românul“ din Arad, scoatem din foaia arădană „Függetlenség“ următoarele amănunte:

Vineri înainte de amiază, la 11 și jumătate, s'a prezentat un polițist în redacția ziarului arădan „Românul“ și a predat lui Constantin Savu, redactorului responsabil al foii, un act închis în picul primăriei orașului Arad. E'a hotărârea primarului Varjassy Lejos, în care se comunică, cumcă în înțelesul ordinațiunii ministrului de interne, numărul 32.858. V. din 1916, se sistază pe timp nedeterminat apariția și lățirea foii de zi „Românul“, ce se tipărește în limba românească. Ordinațiunea ministerială motivează sistarea foii cu aceea, că „Românul“, prin cuprinsul unor articole de ale sale, periclitează interesul purtării războiului și de aceea nu e de dorit ca să mai apară.

Hotărârea primarului sună astfel; În urma ordinațiunii ministrului regesc unguresc de interne, numărul 32.858,

FOIȘOARĂ.

Psalmul 108 (109).

Să nu ușiți vre odată de mine,
o Doamne-al nădejților mele!
Că gura vicleanului iarăși
deschisă-i spre vorbe de rele.
Cu limbă fățarnică, 'n gânduri
de ură, el cearcă a mă prinde,
Și'n loc de iubire, — că 'nalț
rugăciune, — îi greu că mă vede.
Făcut-am lui bine, jefitu-mi-am
totul și 'ntrega-mi iubire;
Și ce mi-e respalată? O ură
ne bună, și ne'ndreptățire. —
Veni-va el însă la dreapta
ta cumpănă, Doamne, ș'atuncea
In grele blăsteme ș'amară
osândă prefă-i rugăciunea.
Socoate-l mai mult decât
dânsul pe ori care om fără lege,
Ear pâra satanii, ce-i stă lui
de-a dreapta, să n'o poată șterge.
Puține să-i fie lui zilele,
altul să-i ieie domnia,
Copiii lui umble săraci, și
în grea văduvie soția;
Din ușă în ușă cerșească,
stăpânii să-i scoată din curte,
Străinii să aibe folosul
din roada averilor multe.
Orfanii lui milei să nu aple
casa nici ușa în lume,

Să-i peară urmașii, și'n fii
să se stângă și umbra-i de nume.
Păcatul de mamă și vina
părinților lui să s'ascrie,
Stărpită să-i fie și ștearsă
din lume ori ce amintire.
Că gândul chiar, milă de-a face,
străin e, iar omul sârmanul
Cu inima frântă i-e'n lipsă
și 'n chin aruncat dela dânsul.
Iubit-a blăstămul, deci cadă
asupra-i, iar mila cerească
Să-i fugă departe, nici urma
în cale-i să nu i-o 'ntâlnească;
Că ura-l îmbracă, blăstămul
îi intră 'n lăuntru ca apa,
Cu el se încinge, ca untul
de lemn îi străbate măduva.
Așa să le fie răsplată
la cei ce socot să mă piardă,
Și au prea viclene sfaturi
de ură și vorbă deșartă,
Dar numai Tu, Doamne, lucrează
cu mine, că mila fi-e bună,
Și caută la lipsa, la inima-mi
ruptă, — și toate le-alină.
Că pier ca și umbră de seară,
și fug alungat ca o fiară,
Geunchi-mi slăbesc de ajunare,
la toți am ajuns de ocară.
Ei caută la mine și rîd
de răbdarea — mea, dar tu
[Doamne — ajută
Ca toți să cunoască, că numai
la tine 'ndurarea e multă,

Din gura lor iasă blăstemele
multe, — tu binecuvântă,
Și, de-o să se scoale, pe toți
rușinează-i, ș'al tău serv să rădă.
Ocară să fie din toate — a lor
parte, — și eu mulțumirea
Aduce-o-voi fie, smerit, înainte
la toată zidirea,
Că tu stai de-a dreapta la cel
ce-i în lipsă, și nu-l lași să piară
Și scoți din mijlocul gonacilor
sufletu-mi fără ocară.

Victor Ungur
paroh.

In amintirea arhimandritului Augustin Hamsea.

Te-ai dus și tu atunci, când nimeni nu îndrăzne să se cugete la un sfârșit al tău... O voce superioară în ora fatală te a răpit din cercul nostru, cari te adorăm nespun de mult. Erai atât de simpativ, fizionomia ta expresivă, zămbitoare, reflecta pururea un optimism moderat, rod firesc al unei sănătoase filosofii. Vecinica ta bunădispoziție vădea un echilibru sufletesc, trada o perfectă sănătate morală.
Și viața ta a fost atât de sbuciumată... În râvna ta ideală de a-ți servi biserica și neamul ai fost nu odată rău interpretat. În executarea programei tale: de a ne apăra și desvolta individualitatea noastră

națională prin biserică, ai fost împedecat de terorismul și miopia omenească. Adevărat apostol, dar n'ai dispus de generoasa Protecție a celor mediocrii, a celor cu orienturi înguste, și mitra... pentru care erai cel mai competent... nu ți-a fost dat să o porți.

Vita clerici est evangelium populi. Ce bine ai înțeles tu acest sfânt adevăr! Firea ta blândă, tolerantă, răbdarea în dureri și suferințe cu adevărat creștinească, a făcut ca să fi modelul de urmat al celor buni. Împăcat cu soarta, ai rămas vecinic la înălțime, împărțind cu abnegațiune apostolică lumină asupra celor ce te încunjurau, propovăduind cu o consecvență și energie de fier dreptate, binele și adevărul. Devotat colaborator la opera pentru extinderea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, spiritul tău progresist a contribuit desigur cu un inel cel puțin la lanțul continuității culturii noastre.

... Bieții peregrini, cum te vor plânge și ei. De azi încolo nu o să-ți mai audă vocea sonoră, nu o să-i mai atragi cu o putere magică, caracteristică ție, ca să-ți primească, cu trup și suflet, învățăturile și sfaturile pline de înțelepciunea vieții. Orfanii Mănăstirei încă vor simți mult timp lipsa ta. Vorba ta tămăduitoare pentru toți a amuțit pentru totdeauna. Azi lacrimile de bucurie și fericire de-astădată, ce le vărsau cei captivați, în bisericuța Mănăstirii, s'au schimbat în lacrimi de jale și durere.

Te-ai dus. Ne-ai părăsit în liniște, fără sgomot. Sbuciumul vieții tale s'a prefăcut, în ultimul timp, într'o retragere modestă, deamă de zelosul apostol ce ai fost. Vi-

V din 1916, înștiințez pe Constantin Savu locuitor în Arad, ca redactor responsabil al „Românului”, mai departe pe Laurențiu Luca, ca editor al foii și tipografia „Concordia”, societate pe acții, în care tipografia se tipărește foaia această, iar în scopul unei stricte controlare și pe Green Năndor, șeful poliției, cumcă domnul ministru regesc unguresc de interne, prin ordinațiunea amintită, și pe baza ordinațiunii ministerului reg. ung. numărul 5484 din 1914 M. E. a oprit apariția și răspândirea pe mai departe a ziarului „Românul” care apare în Arad și se tipărește în tipografia „Concordia”, pentru cuprinsul comunicatelor sale, care periclitează interesele purtării războiului. Posta reg. maghiară e oprită de a primi abonamente pentru o astfel de foaie periodică, fie cu mandat postal, ori cu chec. Exemplarele foii, care ar apărea în contra oprelișiei, sunt numai decât a se confisca și spre nimicire a se preda procurorului regesc. Cel ce edă foaia periodică oprită, ori o răspândește, se va pedepsi în înțelesul art. de lege 63 din 1912, § ul 11, alineatul ultim. Arad, în 10 Martie 1916. Verjassy m. p. primar.

Din partea redacției ziarului „Românul” din Arad ni s'a trimis spre publicare următorul avis:

Arad, 10/III, 1916.

Iubi confrăți! Prin ordinațiunea sa, dată sub nrul 32.858/V. din 1916, ministrul de interne ungar, începând cu ziua de azi 10 Martie n. a s'atut pe timp nelimitat apariția ziarului „Românul”, oficiosul partidului național român. Aceeași ordinațiune, cu provocare la §§-ii 27—29 din ord. 2500/1914 M. E. oprește agențiile și birourile poștale să primească orice plătiri prin mandat poștal, sau cheque, pe seama ziarului nostru.

Această ordinațiune a primit-o scrisul azi, Vineri, în 10 Martie n. a. c., prin primarul orașului Arad.

Vă rog respectuos să binevoiți să publicați această notiță în prețuitul dv. organ de publicitate.

Anticipându-vă călduroase mulțumiri, sunt cu salutări frățești:

Constantin Savu
redactor resp. al
ziarului „Românul”.

Cu poșta de astăzi am mai primit apoi din Arad spre publicare următoarele dela redacția și administrația ziarului „Românul”:

Cătră on. noștri abonați și cetitori!

Prin ordinațiunea sa dată sub Nr. 32.858/V. din 1916, ministrul de interne ungar aduce la cunoștința redactorului nostru responsabil dl. Constantin Savu, editorului responsabil dl. Laurențiu Luca, precum și tipografiei „Concordia”, că începând cu ziua de 10 Martie n. 1916 acest ministru ungar oprește pe timp nelimitat apariția ziarului „Românul”, organ oficial al partidului nostru național, pe motiv că „conținutul publicațiilor (articoli și informațiuni) apărute în coloșele acestui ziar va tăma interesele războiului”.

Această ordinațiune, cu provocare la §§-ii 27—29 din ordin. min. dată sub Nr. 2500/1914 M. E. în chestia executării art. de lege XVI din 1914, oprește agențiile și și birourile poștale din țară să primească orice fel de plătiri, cari s'ar face în viitor cu mandat poștal sau cheque, la adresa administrației ziarului „Românul”.

forul vieții tale a trebuit să înceteze, destinațiunea ta n'a putut fi o vecinică suferință, ora mântuirii a trebuit să sosească în tăcere adâncă. Porțile patriei de fericire și s'au deschis...

Prețul intrării l'ai plătit deja aici. Faptele tale vor fi cu tine acolo, ele te vor încununa ca o aureolă, ele te vor însoți până la Tronul marelui Judecător.

N'ai voit, ca liniștea și împăcarea ta să fie tulburată nici chiar de obicinuitele parentări... Sunetul clopotelor din bisericuța mănăstirii și-au fost deajuns. Modest cum erai, n'ai primit comentariile gratuite. Știai tu bine, că acelea sunt, mai mult sau mai puțin, fățării. Sufletul tău gingaș și ideal nu era accesibil pentru asemenea proceduri; știai că vrednicia ta nu se poate cuprinde în cadrele unui discurs funebru, oricât de măiestrit să fie acela. Zeii Olimpului desigur te vor aprecia în mod imparțial, după adevăratul merit al sufletului tău ideal, acolo sus, unde domnește armonia și pacea eternă...

Noi, puținii, cari te-am iubit cu adevăr, nu te vom uita nici odată, mulțimea, care te-a înțeles și ea dar — durere — prea târziu, și va păstra desigur amintirea multă vreme. Mormântul tău va fi altarul nostru al tuturor, unde drept jertfă nu vom înceta a picura din când în când câteva lacrimi de sinceră durere.

În veci amintirea ta!

A.

În urmare, rugăm on. noștri abonați și cetitori ca începând cu ziua de azi toate plățile (taxe restante de abonament, sau anunturi, dăriuri pe seama „Orfelinului din Sibiu” etc.) să le facă numai la adresa Tipografia „Concordia” soc. pe acții, Arad, str. Zrinyi Nr. 1/a, deoarece tipografia „Concordia”, care și până acum a dus atâtea servicii reale partidului nostru național și prin execuția lucrărilor tipografice a mulțumit toate pretențiunile on. public românesc, își va continua activitatea ei și, în urmare, primește și în viitor spre executare orice lucrări în bransa aceasta: invitări, bilanțuri etc.

Totodată anunțăm, că astăzi am cerut în scris dlui primar al orașului Arad să ia la cunoștință continuarea apariției ziarului politic săptămânal „Poporul Român”. La timpul său vom anunța on. noștri abonați și cetitori despre rezultatul acestui demers al nostru.

Noua revistă „Pagini literare” va apărea regulat. Nrul 1 este gata și începând de Luni, 13 Martie n. a. c., se va începe expediarea.

Aducând acestea la cunoștința on. noștri abonați și cetitori, le mulțumim călduros pentru puternicul lor sprijin și îi rugăm să ne păstreze aceleași sentimente și să ne onoreze și pe mai departe de acest mare și puternic sprijin.

Arad, 27 Februarie v. (11 Martie n.) 1916.

Cu deosebită stimă.

Redacția și administrația ziarului
„Românul”.

NOUTAȚI.

Personal. Prea Sfinția Sa D-nul Episcop al Caransebeșului dr. *Miron Cristea* a sosit azi dimineață în Sibiu pentru a pontifica la parastasul ce se va oficia mâine în biserică catedrală pentru odihna sufletului adormitului în Domnul Arhiepiscop și Mitropolit *Ioan Meșianu*.

Regina României nu e bolnavă. După telegramele foilor streine am dat și noi informația în numărul trecut, că Maiestatea Sa, Regina Maria a României, ar fi bolnavă, în astfel de grad, că medicii au ținut mai multe consilii. Primim acum informația din isvor autentic, că știrea nu corespunde adevărului. Maiestatea Sa se bucură de cea mai deplină sănătate.

Moștenitorul nostru de tron comandant de armată. Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Francisc Iosif I a numit pe Arhiducele Carol Francisc Iosif, moștenitorul nostru de tron, general de divizie (locotenent-mareșal campestru) și l'a încredințat cu comanda asupra unei armate de pe câmpul de război.

În amintirea directorului Onișiu. Școlile secundare române din Brașov vor aranja o serbare întru memoria mult regretatului director *Virgil Onișiu*, Mercuri, în 9/22 Martie, ziua în care și serba decedatul ziua onomastică. Se va ținea o conferință despre viața și activitatea directorului *Onișiu*, se vor citi părți alese din scrierile sale, va cânta corul elevilor, condus de măestrul *Dima*, și se va declama o poezie.

Pentru orfelinat. Venerabilul domn *George Pop de Băsești*, președinte al partidului național român, a dăruit pe seama orfelinului blăjan suma de zece mii coroane.

Parastas pentru Regina Elisabeta. Sâmbătă, implinindu-se nouă zile dela moartea Reginei Elisabeta a României, a fost oficiat parastas solemn în biserică catedrală din Curtea de Argeș, unde se află depuse rămășițele pământești ale mult regretatei de funete. Au fost de față Maiestățile Lor Regele *Ferdinand*, Regina *Maria*, principele moștenitor de tron *Carol*, Principele *Elisabeta* și *Maria*, Principele *Nicolae*, Principele *Luiza* și *Sofia* de *Wied*, ministrii și casa civilă și militară a suveranilor.

Asentări noue. Prin ordinațiune dată din partea ministrului de honvezi, se aduce la cunoștință publică, că în primăvara anului acestuia au să se supună asentării tinerii aflați în anul 18-lea al etății, deci cei născuți în anul 1898. S'a ordonat conscrierea lor în țara întreagă, precum și conscrierea medicilor, cari nu sunt trecuți de 50 de ani, pentru a fi chemați și ei la serviciul militar.

Viață lungă. Vineri în 26 Februarie v. 1916, a repausat în Feldioara Săcuiașcă moșnegul *Ilea Ivan*, în etate, cum ni se scrie, de 118 ani și 8 luni, lăsând celor șase fii-ciori ai săi, dintre cari unul e avocat, alți doi cu carte mei puțină, iar 3 lăsați la economie, — o avere considerabilă, și nu și-a uitat nici de sfânta biserică, când a trebuit ajutat. Inmormântat a fost în 28 Februarie, cu pompă convenită. Odihnească în pace.

Nici o ofensivă. Agența rusească *Vestnic* din Petrograd declară, că știrile despre ofensiva rusească, ce s'ar pregăti la frontul bucovinean, nu corăspund adevărului. Pe acest front nu s'a produs de șase luni nici o schimbare și în săptămânile ultime nu s'a pornit nici o acțiune.

Apărarea italienilor la Valona. Gazeta rusească *Rieci* scrie, că atacul asupra Valonei din Albania se execută nu numai cu trupe austro-ungare, ci și cu o armată albaneză stătătoare cam din 50 mii de oameni. Italia, după informațiunile ziarelor rusești, s'a întărit la Valona cu numeroase tunuri de mare calibru, în scop de a opune o îndârjită rezistență năvalei ce se așteaptă dela trupele lui *Kövess*.

Din luptele dela Verdun. Primele transporturi de prisoanieri francezi, aduși din părțile Verdunului în Germania, erau compuse mai ales din figuri de ostași puternici. Dar transporturile următoare se alcătuiau în mare parte din tineri soldați de 18 și 19 ani, a căror instrucție militară este departe de a fi terminată. Numărul răniților francezi, în luptele stragice dela Verdun, crește atât de mult, încât trebuie pretutindeni să se întocmească în mare grabă lazarete. În acest scop s'a cerut ajutor urgent dela Crucea Roșie americană.

Ideii de pace. Ziarul englez *Morning Post* atacă cu multă violență universitățile celebre dela Oxford și Cambridge, din cauza ideilor de pace, care se răspândește dela aceste vechi așezăminte de știință. În Cambridge se țin prelegeri, unde se desfășoară o vie propăgandă în interesul păcii. Autoritățile universitare, călcând orice tradiție, s'au simțit îndemnați să intervie în afacere și să oprească intruniri dela universitate.

Calendarul nou în Bulgaria. Guvernul bulgar a înaintat sobraniei un proiect de lege, prin care se introduce în Bulgaria calendarul gregorian pentru viața administrativă civilă. Noul calendar va intra în vigoare cu ziua de 1 April 1916.

Lapte de capră. Pentru a înălțura calamitățile ivite în urma lipsei de lapte, consiliul comunal din Budapesta face o interesantă încercare. Prin mijlocirea unei reuniuni economice, au să se aducă în capitală două sute de mii de capre. Laptele lor se va vinde consumatorilor din acest oraș.

Târgul dela Lipsca. De-o mare afluență s'a bucurat și în anul acesta vestitul târg dela Lipsca. Au sosit peste 30 mii de străini. Mulți au venit din țările neutrale și au cumpărat mărfuri germane. Unii au tărguit și pentru Anglia și Rusia. Industria și comerțul din Germania sânt tot așa de viguroase, ca și armatele sale, — spre marea supărare mai ales a englezilor.

Cheltueli de război. În comisiunea camerei franceze s'a comunicat, că șpeșele de război ale Franței s'au urcat până la 1 Martie 1916 la suma de 45 miliarde de franci. Din această sumă s'au dat 5 miliarde împrumut aliaților. Cheltuelile de război lunare, dela Ianuarie încoace, sânt 2 și jumătate miliarde.

Mare lipsă de carne. Ziarele din Moscova scriu cu mare amărăciune despre marea lipsă de carne în orașele Rusiei. Preturile cărnii s'au urcat astăzi atât de mult, încât numai clasele boarești își mi pot permite luxul de a cumpăra astfel de articol alimentar. S'au făcut încercări cu carnea înghețată, dar n'au reușit.

Organizarea unei armate de o jumătate de milion. Comitetul pentru apărarea națională, cum se anunță din Madrid, plănuiește să organizeze o armată spaniolă stătătoare din 500.000 de oameni. În timp de pace armata va avea 135 mii de ostași: infanterie, artilerie, cavalerie și trupe de automobiliști și alți soldați.

Pacea și oplniunea publică americană. Se crede cu siguranță, că n'are să izbucnească nici un război între America și Germania. Opinia publică americană este cu desăvârșire în contra războiului. Deși lumea nouă face acum enorme câștiguri, totuși nicăiri n'ar fi salutată pacea cu mai multă însuflețire, decât în America, unde comerțul normal aduce țării venit mai mare, decât negustoria cu muniții.

Mare conferință de învățători. Revista *Neue Bahnen* dela Lipsca face propunerea, să se convoace o conferință a învățătorilor dela școlile primare din Europa centrală. Conferința ar avea să se ocupe cu probleme de educație în școlă primară, cu știința și arta pedagogică. Va căuta să introducă, într-un cât este cu putință, o unitate în năzuințele pedagogice ale diferitelor școlă. — Învățătorimea din toate provinciile Europei centrale ar trebui să aprobe și să se însuflețească pentru ideea revistei pedagogice dela Lipsca. O asemenea conferință dăscălească ar avea, credem, bună înțrăuire asupra dezvoltării școlii primare mai ales în patria noastră.

Dela Oficiul Cassei arhidiecezane.

Se atrage atențiunea On. Oficii Parohiale, a Onoratelor Epitropii Parohiale, și a tuturor celor ce trimit bani la acest oficiu de cassă, ca pentru exacta contare a sumelor trimise și pentru a evita multele confuzii, să însemne pe cuponul poștal, că spre ce scop trimit banii, ear dacă suma are să se conteze în mai multe părți, să se specifice în acelaș loc al asemnatei poștale.

Sibiu, în 2/15 Martie 1916.

Oficiul de cassă.

Teatru.

Astăzi, Vineri, se edă comedia „*Flattersucht*”, mâine Sâmbătă opereta nouă „*Die Csárdásfürstin*”.

Mulțumită publică.

De pe câmpul de război din Rusia a trimis bunul creștin *George Suciu* suma de 150 coroane comitetului parohial din Criț (Meșendorf), spre administrare și chivernisire în favorul bisericii gr. ort. române de acolo. La suma aceasta au contribuit următorii dintre eroii noștri de pe câmpul de război:

George Suciu Meșendorf 20 cor. *Ioan Costandin* Meșendorf 6 cor. *Nicolae Costandin* of. s. Hendorf 7 cor. *Ilie Resiga* zf. Galeș 4 cor. *Ioan Comșa* corporal Gimbăd 2 cor. *Ioan Mihu* inv. Cichendeal 2 cor. *David Fogoroșiu* Raca 2 cor. *Nicolae Lazea* Sevestreni 2 cor. *Precup Copariu* Viștea de sus 2 cor. *Ioan Bărsan* inv. Șoară 4 cor. *Ioan Joantea* Proștea 4 cor. *Ioan Muntean* F. w. Criț 6 cor. *Emilian Pițigoiu* Chirpăr 2 cor. *Nica Nicolae* Mohu 2 cor. *Oprîșu Mihu* Cernișoara 2 cor. *Ioan Cucu* Mândra 2 cor. *Nicolae Iacob* Bungard 2 cor. *Ioan Bratu* Porumbac 2 cor. *Ioan Șandru* Viștea de jos 2 cor. *Ioan Muntean* Sărata 2 cor. *Iosif Dărăboiu* Lepindea 2 cor. *Petru Lăcătuș* Mediaș 1 cor. *Nicolae Hanea* Selindea 1 cor. *Petru Micu* Cornășal 2 cor. *Nicolae Gruzea* Hendorf 2 cor. *Wasivk Georg* zf. Elekes 2 cor. *Emil Roșca* Elekes 2 coroane, *Iohann Salmen*, corporal, Cincu mare, 2 cor. *Iosif Ganea* fruntaș, *Nocerich* 2 cor. *Iosif Munteanu* Cașoț 2 cor. *Michel N. Hamba* 1 cor. *Ioan Spac* Hamba 1 cor. *Cirica Aron* Căciulata 2 cor. *Gligor Daniel* Coveș 2 cor. *Toma Neculac* Sodal 1 cor. *Nicolae Budac* Cartșoara 1 cor. *Michel Fröhlich* Volcan 1 cor. *Iohann Haner* Daia săsească 1 cor. *Ganea Alexandru* Nocrich 2 cor. *Adam Jarcovaa* zf. Drăgușiu 4 cor. *George Toma* Sibiu 2 cor. *Zaharie Cifrea* Boiu mare 2 cor. *Ioan Grozăvescu* Pișchinț 2 cor. *Vasile Mihu* Șura mare 2 cor. *Ioan Muntean* Sadu 2 cor. *Ioan Nameș* Copăcel 2 cor. *Ioan Ciocan* Ucia de jos 4 cor. *Filip Stăncioiu* Vlădeni 2 cor. *Nicolae Moldovan* Sighișoara 2 cor. *Ioan Muntean* Cristian 2 cor. *Filip Mihaj* Gostila 2 cor. *Dica Ion* Schodol 2 cor. *Iosif Vlad*, Tomnatec 1 cor. *Iohann David* Nou 2 cor. *Nicolae Pora* Zoltan 2 cor. *Petru George* Zoltan 2 cor. *Mihailă Vasile* Meșendorf 4 cor. *George Mocan* Meșendorf 2 cor.

La oltă 150 cor.

În numele întregii comune bisericăști din Meșendorf aduc pe calea aceasta cele mai vii mulțumiri tuturor marinimșilor donatori, a căror faptă se laudă de sine.

Criț, la 19 Februarie 1916.

Ilie Paștina
paroh ort. român.

Nr. 100/1916 Prot. (37) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Mușin cu filiile din tractul Murăș-Oșorheiului...

Venitele sunt cele statorite în coala B. pentru întregirea dela stat. Alesul va avea să solvească...

Cererile de concurs înzestrate cu documentele recerute se vor înainta...

Concurenții după prealabila în cunoștință a protopresbiterului...

Murăș-Oșorhei, la 24 Februarie 1916.

Oficiul protopresbiterial gr. or. român.

Stefan Russu protopop.

Nr. 38. 1-2

Fân de vânzare.

În comuna Poiana (cercul Geoagiu) se află circa 150 cară de fân de livadă...

300/1916. (39) 1-2

Publicațiune.

Comuna Crihalma dă prin licitațiune publică în arândă crisma comună...

Királyhalma, 13 Martie 1916.

George Taflan, notar.

„CRIȘANA”, inst. de credit și de econ., soc. pe acții în Brad.

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de practicant la centrala institutului „Crișana”...

Beneficiile împreunate cu acest post sunt: a) salariu lunar 100 cor.

Dela reflectanți se cere ca să documenteze că au absolvit o școală superioară...

Postul e a se ocupa imediat după alegere.

Direcțiunea.

Nr. 41 1-2

Nr. 90/1916. (49) 1-2

Publicațiune

Comuna Ticușul român dă în întreprindere prin licitațiune minuendă repararea caselor comunale...

Ticușul rom., la 10 Martie 1916.

George Taflan, notar.

În editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească...

Evangelia ca bază a vieții.

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere...

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei și Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește-mă Dumnezeu” etc.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar. Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

Anunț.

S'a redus prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andreiu baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vicar arhiepiscopesc, dela 5 cor. la 2 cor.

2. Memorialul arhiepiscopului și metropolitului Andreiu baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I. dela 2 cor. 60 fil. la 2 cor.

3. Însemnările unui trecător. Crâmpeie din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la 1 cor. 50 fil.

4. Desvoltarea primatului papal și influința lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la 50 fil.

Librăria arhidiecezană.

La Librăria arhidiecezană

se vând cu preț redus:

I Recvizite pentru fizică.

Table listing various instruments and books with prices, such as 'Instrument arhimedic', 'Glob de aramă', 'Scripet', etc.

II Tabele de intuițiune.

Table listing various items and their prices, such as 'Modelul mașinei de aburi', 'Să ne ferim de beutari spirtoase', 'Urmările beției', etc.

Orez (rizskása) și Cafea!!

Cu Orezul o pățirăm, că nu se mai află, deci acuma îi vine rândul și la Cafea, cu toate că am fost dat alarmă în această foaie.

Anglia ne împiedecă importul de Cafea și eu greu mai aflu, deci nu e mirare că în toată săptămâna se urcă prețul și că va trece de 10 cor. 1 Kgr. devenind Cafea o mâncare de lux.

Pe luna Martie ofer cu prețul de zi:

- Nr. 10* Cafea Cuba fină 1 kgr. 8.50 = 9 - K.
Nr. 12 Cafea Cuba foarte fină 1 kgr. 9 - = 9.50 K.
Nr. 16 Cafea Cuba specialitate 1 kgr. 9.80 = 10.50 K.
Nr. 21 Cafea Iava aurie 1 kgr. 9.40 = 9.80 K.
Nr. 106 Cafea Mixtură Victoria 1 kgr. 9.80 = 10.50 K.

1 kgr. Tea „Mixtură rusască” 20 coroane.

kilogram se expediază francoat și vămut prin rambursă poștală!

Aflând puțină Cafea și Tea, negustorilor și în România nu mai pot trimite. Grăbiți până se mai află și rog a-i aviza și pe cunoscuți.

Cu toată stima se roagă de sprijin:

F. A. Degan,

comerciant de Cafea și Tea în Fiume.

(17) (Postafiock 163.) 8-10

În „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

- Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) -60
Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca -50
Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru cei ce voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu -60
Nr. 4. Ioan Lupean: Bucoavă n'a învățat și umblă la însurat, sau Vlăduțul mamei -40
Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale -60

Se pot procura dela Librăria arhidiecezană, Sibiu.

Icoane

ce se află spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Nagyszeben (Sibiu), cu prețuri reduse, și anume:

Table with columns: Nr. buc, Numele, lățimea în cm., lungimea în cm., pictate pe, Prețul C. f. Listing various icons like 'Nașterea Maicii Domnului', 'Punerea în mormânt', etc.

A apărut

În editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preaînălțatului împărat și rege Francisc Iosif I, sub îngrijirea și binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religie gr.-or. din Ungaria și Transilvania...

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde legată frumos în piele roșie, cu copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu 13 cor. scumpindu-se pielea. Revânzătorilor se dă rabat 20%.

Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.